

L'editorial & Cartes del lector

>> opinió

L'euro. A partir d'aquesta setmana passada tots els comerciants poden anar a buscar euros (la moneda única) als bancs i caixes. Com ja deien els experts tot plegat serà un caos. Quan comencem a tenir a la butxaca euros i pessetes no ens aclarirem ningú. tindrem que anar amb la calculadora a la mà fins que agafem l'hàbit del canvi, però alguns experts diuen que tardarem uns vuit anys acostumar-nos del tot a la moneda única.

La única avantatge que té això és que podrem viatjar per molts països europeus sense tenir que fer canvi de monedes. Crec que desavantatges en té molts més. Ara, ja, alguns productes estan pujant una mica els preus per després arrodonir-lo del tot. Per exemple les gasolineres. Quan arribi aquell moment que segons l'Aznar ens acostumarem a la nova moneda també ens en donarem compte que en aquell moment tot és més car i llavors és quan ens farà més il·lusió haver entrat a la nova moneda única. Una proposat que alguns països europeus no fan fins que no vegin que la cosa funciona bé, països importants com el Regne Unit, que són una força important dins d'Europa. Per això, jo em plantejo si és tan bo com ens ho pinten entrar a formar part dels països que a partir del 2002 només tindran com a moneda l'euro.

En busca del català semiperdut

de Jordi Campeny

Ara que, malauradament, sembla que l'espanyolisme i algunes pràctiques feixistes i de dretes tornen a estar a l'ordre del dia, jo em proclamaré a favor de la meua terra i la meua llengua. Haig de dir, abans que res, que no em considero independentista. No crec que els extrems (d'una banda o de l'altra) siguin la millor de les opcions. Simplement em guio i regeixo pel que sóc, pel lloc d'on vinc i pel que he après en el transcurs dels meus anys de vida. Sóc català; m'hi sento i actuo com a tal. Haig de dir en favor del poble que, menys en alguns casos esporàdics i perduts, la gran majoria d'hilariencs catalans, s'hi senten i actuen en acord. Això, sens dubte, fomenta i conserva la nostra identitat com a catalans i com a individus, amb els nostres trets distintius i personalitat pròpia.

Malauradament és una evidència el fet que la nostra llengua ha anat patint un retrocés important al llarg dels anys, per mil fenòmens que tampoc val la pena esmentar ni recordar. Sant Hilari i pobles com el nostre constitueixen, sense cap mena de dubte, reductes culturals del català. En aquest sentit, l'àmbit rural passa la mà per la cara a "la metròpolis", cada vegada més castellanitzada i absorbida per una llengua que consideren més "fashion" o més "xic". Més val no esmentar el que jo considero dels que consideren...bé, és igual.

El que si és cert i totalment comprovable és que en ciutats com Barcelona, vagis a l'establiment que vagis, en un primer moment se't dirigeixen en

"la lengua del Estado". Si tu els contestes en català sol passar que ells mateixos canvien el xip i es posen a parlar en la meua (seva i de tots) llengua. Per tant, queda pal·lès que la saben però, per les relacions interpersonals, prefereixen emprar el castellà (insisteixo: això és el que jo comprovo passejant pel Passeig de Gràcia, esperant uns amics a la font de Canaletes o fent cua en una discoteca del Paral·lel. Per sort, en el nostre poble això no passa de forma habitual. I per molts anys).

Una absurditat més. No troben? On haig d'usar la meua pròpia llengua si no és a la meua pròpia terra? Per què aquest afany de les grans urbes d'adherir-se al carruatge del "centre"? Que no els fa sentir orgullosos tenir uns trets distintius que, en certa manera (i potser de forma simbòlica) ens allunya substancialment de la gran massa espanyola i espanyolista? Visca Sant Hilari, un interessant reducte - malgrat tot- del que és, suposa o hauria de suposar la nostra llengua. I visca totes les persones que veïen perquè el nostre català (tan perseguit i castigat al llarg de la història), no caigui en l'oblit i no es converteixi en un "nou esperanto"...

Si m'ho permeten, acabaré amb una petita oda que he vist, dia rere dia durant vint anys, a un prestatge del menjador de casa meua:

"La meua terra: Catalunya;

*la meua parla: el català;
la meua dansa: la sardana;
el meu desig: la llibertat"*

Els minusvàlids

de Manel Pinto

Distingit alcalde, com bé

recordarà, els pocs dies de prendre possessió com a alcalde de la nostre vila, va mantenir una entrevista amb representats del col·lectiu de 12 minusvàlids residents a Sant Hilari. Vam arribar a uns acords i en aquell moment no se'ns va negar res.

Des de ja fa un temps, i no sabem per quin motiu, el centre del poble es va tancar els caps de setmana a la circulació de vehicles. Nosaltres, per desgràcia, ens trobem amb la dificultat afegida que som minusvàlids. Disposem d'una targeta que ho certifica i ens agrada que servis d'alguna cosa davant aquesta situació. La nostra discapacitat no ens permet fer gaires passejades i és per això que demanem que se'ns faciliti la mobilitat pel cas antic.

Igualment, creiem que no està de mes recordar-li que és necessària que l'autoritat policial faci complir la prohibició d'aparcar en una plaça expressament reservada a un minusvàlid. És molt dur haver d'anar al Centre d'Atenció Primària i haver de deixar el cotxe al carrer de sobre o al de sota perquè gent totalment capacitada físicament, no tenen la consideració necessària.

Potser és un problema de conscienciació col·lectiva. Si és així, busquem solucions començant per les mateixes autoritats (fent valer la seva autoritat amb una cosa tant senzilla com és que es compleixin les normes de circulació) i acabant pels mateixos de Sant Hilari Sacalm.

L'estat de la carretera

de A.T

Ara que tenim l'oportunitat

d'exposar les nostres opinions sobre les coses del poble en un diari, voldria aprofitar-ho per explicar la meua queixa.

Considero que un poble com el de Sant Hilari de Sacalm el qual viu, en part, del turisme, tingui una carretera en tan males condicions com la que va d'Arbúcies a Sant Hilari, on des de fa, no se, 10 anys o més que no s'ha asfaltat de nou. Tenint en conte que és una carretera per la que passen camions carregats d'aigua amb gran pes que fan que l'asfalt empitjori amb més rapidesa, crec que ja seria hora que l'Ajuntament de Sant Hilari s'espavilés i es comences a plantejar la possibilitat d'asfaltar novament la carretera. Jo no sé si aquesta responsabilitat cau sobre l'Ajuntament però si que sé que són ells qui s'han de queixar i han pressionar perquè algú es recordi de que aquesta carretera també existeix i que necessita un manteniment.

Amb aquesta carta d'opinió voldria demanar si és possible que s'acabin els forats tapats i els "parxes" al llarg de la carretera i que si han de fer alguna cosa facin quelcom ben fet i l'asfaltin tota de dalt a baix.

Això tant sols és l'opinió d'una Hilarienca que utilitza setmanalment la carretera i la qual ja s'ha trobat més d'una vegada amb forats sorpresa al mig, o que li marxés el cotxe degut a les grans roderes, que deixen marcades aquests camions que abans ja he anomenat, en les quals si posen les rodes del cotxe i fa que es desequilibri.

No crec que sigui una feina tant complicada demanar que la carretera sigui asfaltada mínim un cop cada 10 anys, i més sent una cosa que ens beneficiarà a tots.

portaveu

D.L: Gi - 979 - 2000
Direcció: Sandra Torras
Disseny Gràfic: Montse Puig
Impremta: Impressors
Montseny

Pots enviar-nos el teu comentari a través de:

e-correu
portaveu@hotmail.com

fax
972 87 22 34

carta
Plça. Gravatosa, 13

El Portaveu agraeix les cartes dels seus lectors. Aquest setmanari es reserva el dret de resumir les cartes segons l'espai. No s'etmetran aquells escrits que puguin ferir la sensibilitat de les persones.

El Portaveu expressa la seva opinió únicament en els editorials. Les cartes dels lectors exposen l'opinió dels seus autors.